

Egy hét Lisszabonban: Kulturális örökség és kreatív tanulás új megközelítésben

Október 6–11. között vettem részt az Erasmus+ program keretében megrendezett „Project-Based Learning and Cultural Heritage” című továbbképzésen Lisszabonban. A képzés célja az volt, hogy a résztvevők megismerjék, miként lehet a projektalapú tanulás (PBL) módszerét ötvözni a kulturális örökség témájával, és ezáltal fejleszteni a diákok kreativitását, együttműködését és kritikai gondolkodását. A foglalkozások helyszíne a modern és inspiráló Avila Spaces coworking központ volt, amely tökéletes környezetet biztosított a közös gondolkodáshoz és a tapasztalatcseréhez.

A csoportunk kicsi, de nemzetközi volt: három finn, egy horvát kolléga és én alkottuk a résztvevők csapatát. Oktatónk, Florence, félig német, félig madagaszkári származású tréner, aki nyitottan és derűsen vezette a foglalkozásokat. Az első nap az ismerkedésről és a tanulás különböző formáinak – Project-, Task- és Inquiry-Based Learning – megismeréséről szólt. A kurzus elméleti alapokkal indult, majd a hét további részében számos gyakorlati, élményalapú tevékenységgel folytatódott.

A keddi nap igazán emlékezetes maradt: egy városi kincskereső játékban vettünk részt a GooseChase applikáción keresztül. Különböző feladatokat kellett teljesítenünk a Gulbenkian parkban, GPS-koordinátákat küldeni, fotókat és rövid videókat készíteni – közben pedig észrevétlenül tanultunk a csapatmunkáról, kreativitásról és a kulturális örökség játékos feldolgozásáról.

A hét folyamán számos digitális eszközt is kipróbáltunk – például a Nearpod és Twee alkalmazásokat –, valamint ellátogattunk a MAAT Múzeumba, ahol egy kiállítás alapján készítettünk saját PBL-projektet. A Cultural Heritage témát több oldalról közelítettük meg: a kézzelfogható örökségtől (épületek, szobrok) a szellemi és digitális kulturális értékekig. A csapat kreatív energiáját jól mutatta a közös „Creative Lyrics Writing” feladat is, ahol saját dalszövegeket írtunk és osztottunk meg egymással.

A tanulás mellett bőven jutott idő a város felfedezésére is. Lisszabon minden utcája külön kis történet: villamosok csilingelése, kávézók illata, az Atlanti-óceán szele és a Fado zene hangjai egyszerre töltöttek fel. Délutánonként a horvát kolléganőmmel barangoltuk be az Alfama negyedet, ettünk a Time Out Marketen, és egyik este egy tradicionális Fado-estet is meghallgattunk – igazi, szívig ható élmény volt.

A képzés utolsó napja könnyed, mégis szimbolikus zárása volt a hétnek: párokban egymást kellett lerajzolniunk, mindenki hozzátett egy vonást a másik portréjához – így született meg egy közös „műalkotás”, ami tökéletesen szimbolizálta az Erasmus-élményt is: sok különböző ember, ötlet és kultúra találkozását.

A lisszaboni hét számomra nemcsak új szakmai ismereteket, hanem szemléletformáló élményeket is hozott. Megerősített abban, hogy a kulturális örökség tanítása nem pusztán információátadás, hanem élményalapú tanulási folyamat, amely érzelmileg is bevonja a diákokat. A megszerzett tapasztalatokat igyekszem tudatosan beépíteni a mindennapi pedagógiai munkámba.

Dobóczy-Szóda Réka

Dunakeszi Szent István Általános Iskola
<https://dunakeszi-szentistvan.hu/erasmus>